

KAREL GOTT — JIŘÍ SUCHÝ LEGENDY

SU6719-2

SU6644-2

Foto © Martin Kubica

KAREL

Jeden z neočekávanějších filmů, dokument režisérky Olgy Malířové Špátové Karel, konečně vstoupil 7. 10. 2021 do kin! U Supraphonu vyšel soundtrack v podobě CD dvojbalba, LP trojbalba a v digitálních formátech. Soundtrack zahrnuje maximum písní ve filmu obsažených a dává písničky do nových souvislostí, daných podobou životopisného dokumentu.

Smutné roky bez Karla Gotta připomíná dokument kameramana Jana Malíře a režisérky Olgy Malířové Špátové. Sedm hodin již sestříhaného výchozího materiálu se proměnilo ve dvouhodinový záznam všech pasáží zpěvákova života, se speciální pozorností věnovanou jeho poslední sezónám. Emocionálně silná obrazová výpověď je samozřejmě plná muziky. Zrodil se proto nápad nabídnout divákům vzpomínku v podobě alb 2CD/3LP, která

zahrnují maximum písní obsažených ve filmu. Jakkoli je tam logicky využita řada songů s puncem hitu, průzkum zpěvákova života i kariéry zahrnul též mnoho skladeb jinak důležitých, nazpívaných v němčině nebo potřebně doplňujících děj filmu. Vznikl tak soubor více než 40 chronologicky seřazených tracků v obalu s grafikou filmového plakátu a s obsáhlým bookletem, naplněným historickými fotografiemi, reportážními snímky z natáčení i osobními

vzpomínkami režisérky Olgy Malířové Špátové a zpěvákovy manželky Ivany. Je to cenný příspěvek do Gottovy počtem titulů ohromující diskografie. Příspěvek v souvislostech vzniku jedinečný, neporovnatelný s běžnými kompilacemi.

„Karel přistupoval k natáčení s naprostým klidem a nechal se točit i v situacích, se kterými by deset let zpátky jen těžko souhlasil. Chtěl, aby jeho příběh byl pravdivý. Ještě v průběhu září, několik týdnů před smrtí, vybíral

společně s Olgou hudbu do filmu. Procházeli spolu seznam jeho skladeb a pečlivě zvažovali každou píseň. Tvořivost a touha vše dotáhnout do zdárného konce ho držely nad vodou. Záleželo mu na tom, aby film i kniha byly jeho životními díly. Aby byly zachyceny jeho úspěchy nejenom u nás, ale i v zahraničí,“ uvedla Ivana Gottová.

Soundtrack Karel vydává Supraphon ve spolupráci s Karel Gott Agency a Bontonfilmem na 2CD, 3LP i v digitálních formátech.

Foto © Karel Gott Agency

Foto © Karel Gott Agency

OLGA MALÍŘOVÁ ŠPÁTOVÁ O KARLU GOTTOVI

Strávila jsem s Karlem při natáčení celý poslední rok jeho života. Často se v něm ve vzpomínkách vracel do dětství. S klukovským zaujetím listoval ve velké knize ilustrací Josefa Lady a uvědomoval si, jak mu dělá dobře čistota a opravdovost jeho obrazů venkovského života.

Fascinovaly ho písně, které jsou, jak sám říkal, upřímné. Na jednu takovou si vzpomněl uprostřed léta, kdy se u něj doma setkaly čtyři jeho dcery se ženou Ivankou, aby oslavily jeho kulaté narozeniny. Karel si začal pobrukovat skladbu Together again, kterou nahrál na své Country Album. S dojetím v hlase překládal anglický text písně: „Už

jsme zase spolu a mnoho slzí padá po tváři.“

Rád citoval poetické texty, které pro něj psal jeho životní přítel Jiří Štaidl. Ptal se sám sebe, proč Jirka psal tak často o ptácích? Byl to symbol svobody, že ptáci letí tam, kam opravdu chtějí? Věděla jsem, že jejich společné „ptačí“ písně budou v našem filmu provázet důležité chvíle Karlova života. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš, Proč ptáci zpívají a Konec ptačích árií.

Vzpomínal na svá životní přátelství, která měl po celém světě, především u nás a v Německu. Byl vděčný všem svým spolupracovníkům, skladatelům, textařům. Vážil si jich nadevše. Když jsem se ho ptala, co by

nejvíce přál svým dcerám, odpověděl, aby potkaly dobré, tvořivé a inspirativní přátele, jakými život obdaroval jeho.

Do poslední chvíle jsme konzultovali, jaké jeho písně ve filmu použiju. Inspiroval mě i při natáčení. Ve scéně, kdy sedí u akvária v bytě své dcery Lucie, pozoruje rybičky, a říká: „Já bych k tomu jejich pomalému pohybu použil od Strausse Na krásném modrém Dunaji.“

Věděli jsme po celý rok, že je nemocný, i přesto naplno pracoval na našem filmu, přinášel do naší práce nápady a humor. Se střihačkou Šárkou a mým mužem Honzou jsme přivezli ke Gottovým domů celou

střížnu a pouštěli Karlovi vybrané scény. Střídavě se u toho radoval, střídavě se mu chtělo plakat, a stále mě upozorňoval: „Náš film hlavně nesmí být nuda.“

Karel byl vyrovnaný asi také proto, že žil život krásný a naplněný. Nikdy nezapomenu na jeho klid, vděk a statečnost, se kterou nás opouštěl, na jeho modré oči, které se dívaly na lesů. Končilo léto. A na nebi letěli ptáci tam, kam chtějí.

Karel Gott & SOČR
Jdi za štěstím (oficiální video
k písni z filmu „Karel“)

Foto © Martin Kubica

Foto © Karel Gott Agency

Foto © Ivan English

SEMAFOR

HRY Z KONCE ZLATÝCH ŠEDESÁTÝCH LET POHROMADĚ

Vydavatelství Supraphon nachystalo u příležitosti devadesátin Jiřího Suchého (narozen 1. 10. 1931) pro jeho příznivce opravdovou lahůdku. Kolekce 15CD obsahuje 9 her z divadla Semafor, jejichž autory jsou Jiří Suchý a Jiří Šlitr. Sběrka, nazvaná *Ďáblova dobře placená procházka z Vinohrad*, navazuje na předchozí vydání 9 her Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra z let 1959 až 1964 (Zuzana, Jonáš a spol.) a představuje završení společné tvorby obou autorů. Nahrávky pocházejí z let 1965 až 1970, tedy z vrcholného období slávy divadla, které zásadně ovlivnilo kulturní dění v naší zemi ve druhé polovině 20. století.

„Na scéně tohoto divadélka se vystřídaly takřka všechny tehdejší významné pěvecké a herecké hvězdy, oba autoři pro ně složili stovky písní a výstupů. Mnohé hry jsou nyní k dispozici v plné délce vůbec poprvé. Těžiště tvoří unikátní záznamy z archivu divadla Semafor, doplněné nahrávkami z archivu Supraphonu,“ uvedla producentka vydavatelství Supraphon Naďa Dvorská.

Komplet 15CD *Ďáblova dobře placená procházka z Vinohrad* obsahuje tyto hry: *Dobře placená procházka*, *Zavinil to bubínek*, *Zuzana je všude jako doma*, *Benefice*, *Ďábel z Vinohrad*, *Tak co, pane barone*, *Poslední šta-ce*, *Jonáš a dr. Matrace* a *Revizor v šantánu*, s bonusem deseti písní ze hry *Sekta*.

Nahrávky v celkovém čase 15 hodin a 40 minut vybral a do kompletu *Ďáblova dobře placená procházka z Vinohrad* sestavil Lukáš Berný. Titul vychází 24. září 2021 na CD i digitálně.

Foto © Vladislav Slezák

Foto © Ivan English

Foto © Pavel Jasanský

Foto © Otto Blabala

Foto © Pavel Jasanský

Foto © Martin Kubica

HANA ZAGOROVÁ 100 + 20

Hana Zagorová, jedna z největších hvězd a stálic české populární scény, devítinásobná Zlatá slavnice, držitelka diamantové desky za více než deset milionů prodaných zvukových nosičů a členka Síně slávy hudebních cen Anděl, oslavila v září významné životní jubileum. Pro své příznivce si ve spolupráci s vydavatelstvím Supraphon jako speciální dárek připravila exkluzivní komplet 6CD obsahující sto dvacet písní z úspěšné hudební dráhy.

Oslava zářijového půlku let významného životního jubilea Hany Zagorové se sice časově zkomplikovala, ale rozhodně platí. Pražská Lucerna by měla odložený slavnostní koncert přivítat v prosinci, 6CD s velkou retrospektivou nahrávek z uplynulých dvapadesátilet nabídnou vydavatelství Supraphon od 15. října pod příhodným názvem „Hana Zagorová: 100+20 písní“. Jde o výběr, který sestavila sama zpěvačka z nahrávek

z let 1968 až 2020 z katalogů Supraphonu, Multisoniku a České televize. Písně jsou v kompletu pěti CD seřazené podle jednotlivých dekád její mimořádné hudební dráhy a shrnují hity a další časem prověřené písně. Šesté cédéčko dokumentuje vydařené duety s mimořádnými partnery – mezi nimiž nechybí Karel Gott, Štefan Margita, Petr Rezek, Jiří Korn, Drupi či Petr Kotvald a Stanislav Hložek.

Vypočítávat slavné a nezapomenutelné písničky hvězdné zpěvačky je marná snaha. Výroční kompilace „Hana Zagorová: 100+20 písní“ obsahuje průlomové beatové šansony, kvalitní pop, intimní šansony i aktuální skladby, které jí složily výrazné osobnosti současné hudební scény: Marek Ztracený, Radůza, Jiří Hradil, Márdi, Ondřej Gregor Brzobohatý nebo Radek Banga.

Komplet „100+20 písní“ dokládá fakt, že Haně Zagorové se podařilo vytvořit zcela vlastní hudební kategorii, naplněnou vkusem a citem pro sdílená slova. Také proto patří její publikum mezi ta nejpočetnější a nejvěrnější. Novinku vydá Supraphon v pátek 15. října 2021 v 6CD-boxu a také ji nabídne digitální servisy, jako jsou například iTunes či Supraphonline.

Foto © Monika Navrátilová

SU6748-2

MERCI! HANA HEGEROVÁ

Přesně před rokem, v rámci příprav oslavy devadesátin Hany Hegerové, vznikl nápad poskládat do speciální kolekce její frankofonní repertoár. To téma se jí velmi zalíbilo a ráda s ním souhlasila. Osud rozhodl o tom, že letošní přípravné práce na albu *Merci! Hana Hegerová* již mohli sledovat – a poskytnutím archivních podkladů obohatit – jen její potomci.

Producent vydavatelství Supraphon Karel Deniš k tomu dodává: „Nápad na speciální, francouzskou kompilaci vznikl již na podzim roku 2020. Hana Hegerová byla velmi potěšena tím, že k jejím devadesátinám vznikne právě ohlédnutí za touto částí repertoáru. Osud bohužel rozhodl jinak. K nedožitému jubileu tedy Supraphon nabízí Hanou Hegerovou schválený záměr, z jejího archivu obrazově doplněný obal a celkem jednadvacet písní z let 1966 až 2010. Najdete tu energii nabitě písničky ze šedesátých let, songy považované právem za hity, ale také ty z úplně posledního alba. Tam se dáma kolem osmdesátky cíleně rozloučila důvěryhodně dramatickým návratem k některým starým šansonům, které však sama do té doby nenazpívala. Neměla to nadužívané slovo ráda, a přece se stala jeho dokonalým československým ztělesněním. V podobě 2LP a CD *Merci!*

je to vlastně poděkování paní Hegerové Francii za hudební inspiraci a současně i naše poděkování jí za spoustu krásných nezapomenutelných písní, díky nimž se můžeme vrátet zpět v čase.“

Charles Aznavour, Jacques Brel, Gilbert Bécaud, Georges Moustaki, Léo Ferré, Michel Legrand, Serge Gainsbourg a další skvělí tvůrci zlaté éry francouzského šansonu měli pro své písně v Praze velvyslance. Byla jím jedinečná Hana Hegerová, která si uměla z jejich tvorby pro sebe vybírat ty pravé melodie a zároveň se obklopit nadanými textaři, jako byli Pavel Kopta, Pavel Vrba, Jiřina Fikejzová, Ondřej Suchý či Pavel Žák, kteří dokázali frankofonně sladkobolnou poetiku šansonů přetavit do češtiny. Jako by všichni ti francouzští autoři napsali své písně pro Hanu Hegerovou. Zahraniční novináři o ní psali jako o velké dámě šansonu, šansoniérce se slovanskou duší a nazývali ji

Piaf z Prahy. V létě 1967 vystoupila v pařížské Olympii, a dokonce se rýsovalo turné s Gilbertem Bécaudem. Jenže pak přišel rok 1968 a sovětská okupace, Hegerová musela zrušit své zahraniční závazky a vrátit se domů. A jak už to v našich končinách chodilo, pykala za svoje předchozí úspěchy. Za normalizace jí bylo nejprve zakázáno jezdit do zahraničí a v 70. letech se pomalu vytrtila i z televizních a rozhlasových pořadů. V roce 1974 jí Francouzská akademie udělila titul Chevalier de l'Ordre pour le Mérite de l'Education Artistique. Byla to vzpruha, která prošla překvapivě přes železnou oponu, a skvělé ocenění toho, jak díky svému repertoáru prezentuje francouzskou kulturu v zahraničí. Francie na Hanu Hegerovou nezapomněla ani po uplynutí dalších dekád a v roce 2013 byla povýšena na komandéra Řádu za zásluhy. „Francie ocenila kvality a zásluhy Hany Hegerové,

zejména významné přispění k propagaci francouzského šansonu,“ prohlásil tehdy francouzský velvyslanec Pierre Lévy.

Album *Merci! Hana Hegerová* vydává Supraphon pět dní před nedožitými devadesátými narozeninami legendární zpěvačky. Vychází na CD, 2LP i v digitálních formátech v pátek 15. října 2021.

HANA HEGEROVÁ – KONCERTNÍ POCTA:

České a slovenské hvězdy se 13. 6. 2022 společně sejdou na pódiu pražské O2 univerzum, aby vzdaly hold nezapomenutelné Haně Hegerové v rámci vzpomínkového koncertu „Hana Hegerová – koncertní pocta.“ Zazní její nejznámější a nejúspěšnější písně za doprovodu velkého symfonického orchestru. Pořádající agentura JARO Event zahájí předprodej vstupenek již brzy – exkluzivně v síti Ticketmaster.

Foto © Jakub Ludvík

SU6742-2

OLYMPIC JEDEME, JEDEME

Kapela Olympic nezapomíná na fanoušky z let 70tých. Nejen pro ně si připravila reedici třetího alba Jedeme, Jedeme.

Kulturní album dostalo mnohých personálních změn. Kapelu totiž opustil spolužadatel, baskytarista a textař Pavel Chrástina. Na jeho místo u nástroje nastoupil Jan Hauser, slova k Jandovým melodiím dodal především Zdeněk Rytíř. Aranže se staly barevnějšími, stylové olympické ukotvení ovšem zůstalo. Překvapivým hostem

byl Jiří Stivín, přidávající k rocku flétnové a saxofonové pasáže. Z dnešního pohledu se největším hitem stalo Bon soir, mademoiselle Paris, ale určitě si posluchač vybaví i Když jsem bejval tramp, Bláznivej Kiki, Elixir nebo Strážce majáku. Proměnila se nejen muzika, ale také obal. Po Pacákové re-cesistické Želvě a pop-artovém Rosomákov

se Olympic oděl do historických cyklistických, motoristických či leteckých kostýmů, aby se na titulu i uvnitř ocitla stylová koláž z fotografií Alana Pajera. Album vychází na digitálně, na LP i na CD s osmi bonusy.

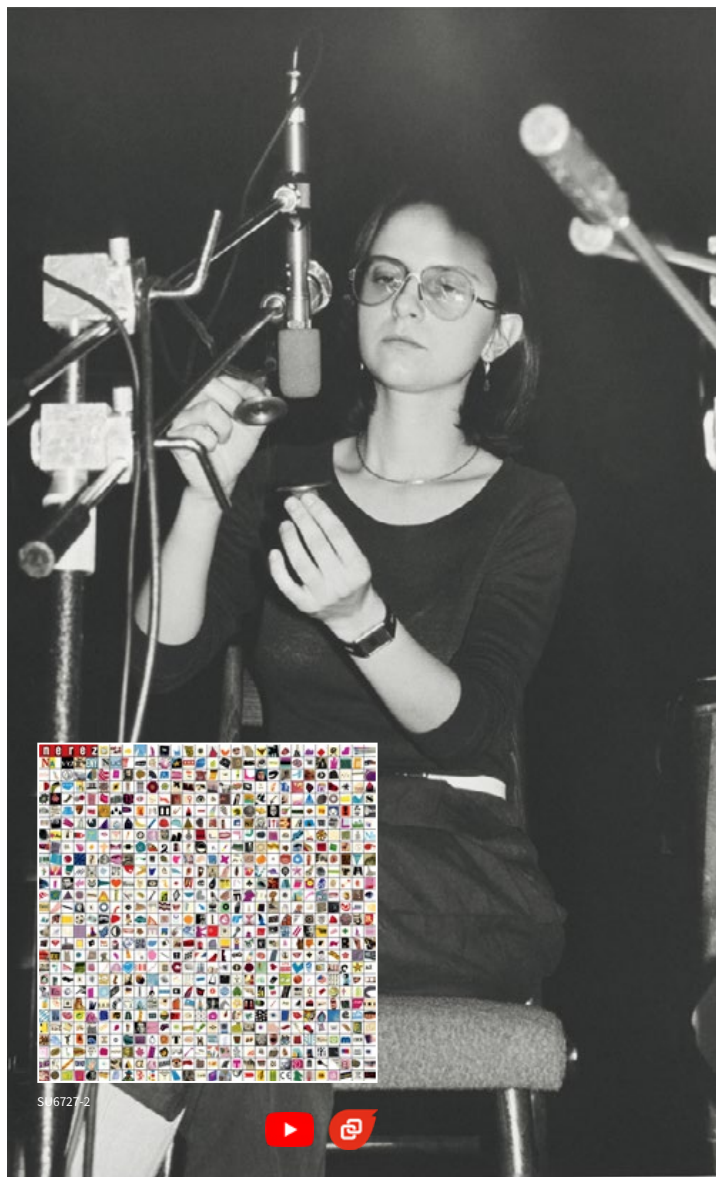
„Rekonstrukce rozkládacího zabalení byla tentokrát mimořádně složitá, neboť výchozí fotky při štáře zabavila StB.

Překvapením bude vinylový zvuk, letos nově pořízený z původních pášů. Výborným doplňkem je 8 bonusů na CD, nabízejících alternativní i koncertní verze. Do ultimátní podoby olympických albových reedic posunuje i toto vydání rozsáhlá ediční poznámka O. Zámostného,“ doplňuje informace producent Supraphonu Karel Deniš.

NEREZ NA VAŘENÝ NUDLI

Druhé LP Nerezu bylo v roce 1988 vysoce ceněné jak pro hudební obsah, tak pro obal grafika Michala Cihláře. Zuzana Navarová, Vít Sázavský, Zdeněk Vřešťál a Vladimír Vytiska překvapili kompletem skladeb v podobě oproti koncertnímu provedení i albovému debutu proaranžovanějších, moderně nadfolkových. Uvedeno i ukončeno motivem Střemhlav desku naplňují songy s nezaměnitelně nerezovským zpíváním a poetikou textů, ale s pomocí četných hostů také příjemně překonávající (nejen) tehdejší očekávání. Inspirace lidovými písněmi, ale též rázně elektrifikované postupy jsou znamením nezávislosti, kterou si kapela právem vydobyla. To platí i pro netradiční obal, povyšující grafiku nad obchodní sdělení. Tentokrát se nenalezení výrobních podkladů proměnilo v krásné dobrodružství. Michal Cihlár se s přátelským souhlasem pánů Vřešťála a Sázavského dal do autorské inovace původní práce. Titulní strana, ale vlastně celá obalová výprava jsou variací na dané téma, nabízející obdivovatelům letošní model. Najdete tam také kdysi ne-realizovaný titul a další speciality. Společně s pečlivým ošetřením vinylového a cédéčkového zvuku je to příležitost pro vlastníky původního LP porovnat situaci tehdy a teď. Základem všeho je samo sebou nestárnoucí muzika: Naboso, Černá voda, Dušičky, Ybura Omazyp a sedm dalších malých klenotů.

MARTIN CHODÚR TISÍC A JEDNA NOC

Album *Tisíc a jedna noc* je nový autorský počín zpěváka Martina Chodúra. Jak už samotný název napovídá, je inspirované legendární knihou národních příběhů ze Středního východu. Stejně jako slavná kniha je i album směsicí nejružnějších stylů od popu až téměř po art rock. Charismatický hlas Martina Chodúra na něm provází posluchače jako Šeherezáda v knižní předloze.

Nové album láká na velké melodie zazpívané snadno rozpoznatelným hlasem za doprovodu skvělých muzikantů. Lyrické písně, velké balady i energické skladby plné života jsou autorskou tvorbou Martina Chodúra po textové i hudební stránce. Posluchač v nich může najít mnoho literárních i hudebních odkazů a poselství, která nebývají v populární hudbě typická.

„Inspirací mi byla kniha zejména kvůli své zajímavé literární formě, respektive nekonečnému množství možností, jak vnímat příběh. A tuto mnohovrstevnatost lze najít také v písních, které vypovídají reálně o světě, v němž žijeme, ale odrážejí svět příběhů, labyrintů, lásky a magičnosti. Najdeme zde zasněžené Beskydy, které splývají s dunami písečné pouště, nebo džiny prchající z lahví otevřených šampusů či tak trochu jiného

Amora,“ prozrazuje o své novince Martin.

Novinka obsahuje 14 písní, na nahrávání se podíleli hudebníci doprovodné skupiny MACH, kteří se řadí mezi hudební špičku Moravskoslezského kraje (Vlastimil Šmída, Patrik Benek, Mario Šeparovič, Marek Dufek, Jany Krompolc). Martin Chodúr na novince kromě zpěvu hraje na kytaru, klarinet, saxofon, flétnu a syntezátory.

První singl z nového alba „Amor“ zabodoval v hitparádě Českého rozhlasu Dvojka, kde získal ocenění Zlatá česká dvanáctka. Druhý singl s názvem „Beskydy v mlze“ má výpravný romantický videoklip, který se natáčel v malebné přírodě masivu Ondřejníku a vrcholu Skalka, z něhož je krásně vidět na celé Moravskoslezské Beskydy.

Album *Tisíc a jedna noc* vydává Martin Chodúr v exkluzivní distribuci Supraphonu.

Foto © Martin Vitek

0745178497091

Foto © Martin Vitek

JIŘÍ SUCHÝ Z TÁBORA: MIKROFON NABÍZÍ INTIMITU HERECKÝCH PROSTŘEDKŮ

Jiří Suchý z Tábora se vedle herectví a scenáristiky s úspěchem věnuje rozhlasové tvorbě a spolupracuje i s celou řadou vydavatelů audioknih. Již dvakrát byl nominován na prestižní cenu Českého rozhlasu Neviditelný herec.

Supraphon nyní vydává audioknihu, kterou Jiří Suchý z Tábora načetl podle kultovního románu Pavla Frýborta *Vekslák*, jenž se odehrává v Československu na konci 80. let. Hlavním hrdinou je mladý muž, mající sny a ideály, ale při cestě za nimi se stává obětí vlastních intrik a postupně se namotává do kriminálního podsvětí šmelinářů a překupníků.

U příležitosti vydání této audioknihy jsme Jiřímu Suchému z Tábora položili tři otázky:

Jiří, román *Vekslák* se odehrává v roce 1988, tedy v roce, kdy jste se narodil! Bylo pro vás asi zvláštní číst o všech těch věcech, které se děly před sametovou revolucí? Co vám v románu přišlo nejvíce absurdní či nepochopitelné?

Právě proto, že jsem se v tom roce narodil, není mi ta doba až tak vzdálená jako například mým dětem. Nicméně absurdní mi samozřejmě přijde všechno – ta potřeba podvádět, krást, aby člověk měl alespoň na něco, co by si přál. A často to byla jediná cesta v žebříčku hodnot. Román *Vekslák* mě ale strhl především zpracovaností psychologické spirály, kdy se z malého neškodného zlodějčka postupně stává skutečný zločinec.

Několikrát jste byl nominován v prestižní anketě Českého rozhlasu Neviditelný herec, a dokonce jste i rozhlasovou hru napsal. Co máte z tvorby na mikrofon nejraději?

Mikrofon nabízí určitou intimitu herckých prostředků, blízkost posluchače se pak nedá srovnat s jiným médiem. Jde o přenos z úst rovnou do ucha. Z duše do duše. A navíc bezinfekčně!

Vy sám posloucháte audioknihy?

Když to jde, audioknihu si rád poslechnu. Miluji Kingovo *Vykoupení z věznice Shawshank* v podání Oldřicha Kaisera. Naše doba si asi žádá interpretování psaného textu. Taková práce se ale nesmí uspěchat a je potřeba mít dobrého režiséra, aby se v záplavě stran jediný čtenář a interpret neztratil a mohl předat autorův fantazijní svět posluchači s maximálním respektem k původně psanému projevu.

SU6639-2

Foto © Martin Kubica

MICHAL SÝKORA: PĚT MRTVÝCH PSŮ

Literární předloha stejnojmenné televizní krimi série v interpretaci renomovaného herce Norberta Lichého vychází v edici audioknih Supraphonu.

Případ z televizního cyklu Detektivové od Nejsvětější Trojice. Komisařka Výrová společně se svými kolegy vyšetřuje zmizení tří medvědů ze zoologické zahrady. Jako možný motiv se nabízí prodej pro potřeby asijské medicíny. Případ se stává složitější v momentě, kdy je nalezen zavražděný vrátný, který spadl do okruhu podezřelých. Paralelně s tímto vyšetřováním probíhá vyšetřování i v nedalekém Šternberku, kde mladá policistka Horová řeší případ pěti mrtvých psů, kteří byli ledabyle zakopáni v lese. Vše ukazuje na nelegální psí zápasy, které pořádá místní podnikatel. Jak pátrání pokračuje, dochází Horová k přesvědčení, že oba případy spolu možná souvisejí. Podaří se policii dopadnout viníky, nebo zůstanou bez trestu?

SU6634-2

Foto © Petr Hrubeš

SAINT-EXUPÉRY: SPRÁVNĚ VIDÍME JEN SRDCEM

Texty, úvahy a myšlenky

Literární pásmo sestavené z nejkrásnějších textů Antoina de Saint-Exupéryho. Známé, inspirativní a stále aktuální myšlenky o přátelství, lásce, Bohu, smyslu života, válce a míru vybrané z děl tohoto výjimečného autora. Příběhy, úvahy a citace z knih Malý princ, Citadela, Země lidí, Noční let, Dopis rukojmím, Kurýr na jih a Válečný pilot doprovázené hudbou Maurice Ravela a Clauda Debussyho.

Nádherná podobenství a životní moudrost se skrývají v textech slavného francouzského spisovatele, které interpretují herci Klára Issová a Matouš Ruml.

Při poslechu tohoto poetického vyprávění si uvědomujeme, jak nadčasové jsou knihy Antoina de Saint-Exupéryho.

SU6630-2

Foto © Martin Kubica

Foto © Martin Kubica

KOUZLO ANGLICKÉHO ROHU DOMINIKA WOLLENWEBERA

Protože jeho otec byl hráčem na anglický roh v Bavorském státním orchestru, slýchal jeho neodolatelně krásný tón už od raného dětství. Dominik Wollenweber se však k tomuto nástroji dostal až oklikou – nejprve studoval hru na příčnou flétnu a od čtrnácti let přešel k hoboji pod vedením Hagena Wangenheima a později Simona Denta na konzervatoři Richarda Strausse v Mnichově. První kontakty s Berlínskou filharmonií navázal jako stipendista Orchestra Academy v počátku devadesátých let, kdy studoval u Hansjörga Schellenbergera. Během této doby se stal hlavním hobojistou Symfonického orchestru mládeže Evropské unie pod vedením slavného Claudia Abbada. A to byl i dobrý předpoklad pro úspěšné absolvování konkurzu na uvolněné místo hráče na anglický roh u Berlínské filharmonie. Kromě intenzivní práce v orchestru a řady aktivit v oblasti komorní hudby vyučuje Dominik Wollenweber na Hanns Eisler University of Music. Je otcem šesti dětí a nejraději tráví svůj volný čas s rodinou.

Dominik Wollenweber vydává v říjnu v produkci svého přítele a skvělého českého hobojisty Viléma Veverky u Supraphonu album s příznačným názvem *The Art of English Horn*, sestavené ze skladeb Johanna Sebastiana Bacha, Antonína Dvořáka, Franze Schuberta, Jeana Sibelia, Jeana Françaixe a Richarda Wagnera. Anglický roh Dominika Wollenwebera v nahrávkách zaznívá spolu s klavírem Anny Kirichenko, s Collegiem Berlínských filharmonií a s věhlasnou Berlínskou filharmonií řízenou dirigentem Sirem Simonem Rattlem.

Dominiku, studoval jste hru na flétnu a později na hoboj. Proč jste se na konec rozhodl pro anglický roh?

S příčnou flétnou jsem začal v devíti letech. Hlavně proto, že to byla součást terapie mé vady výslovnosti, jako malý jsem značně koktal. Protože při hře na flétnu proudí vzduch nepřetržitě bez tlaku a přílišného úsilí, hodně to pomáhá. Ve čtrnácti jsem přešel k hoboji. Hlavním důvodem, proč jsem se stal hráčem na anglický roh je, že místo v Berlíně bylo mým prvním konkurzním úspěchem. Mám k tomu nástroji přirozeně zvláštní vztah také proto, že i můj otec byl hráč na anglický roh a od dětství mám jeho zvuk v uších.

Jak byste posluchačům představil své nové album, které vydáváte u Supraphonu?

Velmi mi záleží na prezentaci anglického rohu jako sólového nástroje a na tom, aby se zbavil zařazení jako pouhý nástroj orchestru. Anglický roh má mnoho zvukových odstínů. Může znít žertovně jako v kvartetu Jeana Françaixe, je virtuózní jako v Bachově koncertu, a v dalších dílech má přirozeně také tu zamyšleně smutnou barvu. Myslím, že na rozmanitosti této nahrávky je cosi velmi zvláštního, a právě směs dramatických barev posluchače strhne. Aspoň v to doufám. Proto také nechci žádné ze skladeb, které jsem nahrál, dávat přednost. Každou z nich mám rád.

U skvělých Berlínských filharmonií jste bezmála tři desetky let. Co to pro vás znamená?

To, že smím být součástí orchestru, který si činí nárok být nejlepším na světě, mě po těch skoro třiceti letech naplňuje hrdostí a radostí, a to téměř denně. Vzhledem k tomu, že můžeme pracovat samostatně, že se můžeme samostatně rozhodovat, má každý jednotlivý člen orchestru zvláštní odpovědnost, takovou, jakou hráč v jiných orchestrech, v nichž se o všem rozhoduje shora, nemá. Každý člen orchestru se cítí jako důležitá část celku a je zodpovědný za

zdar našich projektů a koncertů. S energií, která se takto uvolňuje, je každodenní práce u Berlínských filharmonií tvůrčí, intenzivní a nikdy není nudná.

HOBOJISTA VILÉM VEVERKA PRODUCENTEM ALBA DOMINIKA WOLLENWEBERA

Vilém Veverka je mezinárodně renomovaný hobojista, jeho cesta k mistrovské virtuozitě vedla přes vavříny z mezinárodních soutěží, zkušenost z Berlínské filharmonie, působení v komorních souborech (Ensemble Berlin Prag, Philharmonia Octet) a nastudování širokého repertoáru od baroka po bezpočet soudobých děl. Záběr Viléma Veverky je ovšem mnohem širší, což dokazuje i tím, že je producentem nového alba jednoho z nejlepších světových hráčů na anglický roh Dominika Wollenwebera – *The Art of English Horn*.

SU4303-2

Viléme, co pro vás jako aktivního muzikanta znamená být producentem alba Dominika Wollenwebera?

Není to role úplně nová, podobně jsem měl před třemi lety na starosti se souborem Ensemble Berlin-Prag nahrávku triových sonát Jana Dismase Zelenky. Projekt, který byl logisticky ještě náročnější. V případě alba Dominika Wollenwebera, s ohledem na naše dlouholeté přátelství, to byl i akt osobní tíživosti, lépe řečeno hrdosti. Prostě jsem cítil povinnost, že to album musí vzniknout i přes objektivní těžkosti, které představovala nejen pandemie covidu. Tím spíš je dokončení nahrávky i pro mě zadostiučiněním. Ale vydáním alba moje úloha nekončí, máme povinnosti vůči partnerovi, kterým je francouzská společnost Buffet Group. Tedy budeme tímto projektem žít i během roku 2022, což je jen dobře.

Jak vnímáte výsledek?

Radost, to je onen faktický výsledek! Posluchači předkládáme klenot, absolutní

hudební záležitost, zcela podle filozofie Johanna Wolfganga Goetha: „V hudbě je jen to nejlepší dost dobré!“

Foto © Vilém Veverka

CZECH ENSEMBLE BAROQUE

VYDÁVÁ VE SVĚTOVÉ PREMIÉŘE DÍLO SKLADATELE FRANTIŠKA IGNÁCE ANTONÍNA TŮMY

Czech Ensemble Baroque s uměleckým vedoucím a dirigentem Romanem Válkem se s úspěchem již třicet let zabývá stylovou interpretací děl starších slohových období v autentické interpretaci na dobové nástroje. Dramaturgie tělesa zasahuje do všech žánrů zejména baroka a klasicismu. Není divu, že po čtyřech úspěšných nahrávkách znovu objeveného díla Františka Xavera Richtera se pozornost souboru zaměřila k dílu Františka Ignáce Antonína Tůmy, který byl jedním z českých hudebníků, jež výrazně ovlivnili evropskou hudbu 18. století. Společně se Zelenkou a Muffatem bývá jmenován mezi nejvýznamnějšími žáky Johanna Josepha Fuxe a stejně jako Jan Dismas Zelenka se pohyboval v nejvyšších patrech politického a společenského života své doby. Ve Vídni se těšil velikému respektu a jeho chrámová díla představovala vzor i pro mladší skladatele včetně Haydna či Mozarta. U vydavatelství Supraphon Czech Ensemble Baroque vydává 15. října 2021 pozoruhodné album s nahrávkou Tůmy *Missa della morte in c* a *Miserere in c*.

Dílo F. I. Tůmy je stejně jako například u Bachových synů zcela pevně zakotveno ve vrcholném baroku. V době Tůmovy největší kariéry premiéruje Händel v Dublinu svého Mesiáše a Bach kompletuje svou mši h moll. Po smrti královny vdovy se náš autor pohybuje spíše ve vodách chrámové hudby ve Vídni a finálně odchází do kláštera Geras, kde dotváří svůj osobitý sloh. Je tedy otázkou, do jaké míry je Tůmova hudba spjata s galantním stylem a ostatními vlivy rodičů se klasicismu.

„Tůmovo nejvýznamnější tvůrčí období bylo po smrti Karla IV. – tedy 50. léta (konkrétně 1741–1750), kdy byl kapelníkem

královny vdovy po Karlu VI. ve Vídni. Jeho sloh je blízký Bachovi co do oduševnělosti hudebních témat. Měl nekonvenční přístup k harmonii a skvělý kontrapunkt. Napadlo mě tedy představit veřejnosti Tůmu v jeho pravém světle – tedy skladatele vrcholného baroka, jenž by měl být celosvětově ceněn pro svůj osobitý styl v oblasti chrámové hudby 18. století podobně jako J. D. Zelenka.“ uvedl k nové nahrávce Roman Válek.

Devatenáctiletý Tůma se roku 1723 coby teorista a gambista patrně účastnil pražské korunovace císaře Karla VI. O devatenáct let později, roku 1742, doprovodil

Tůma svým *Requiem in c* zádušní mši za téhož císaře při příležitosti přenesení jeho ostatků do kapucínské hrobky ve Vídni. Kompozice, jejíž obsazení velikostí odpovídalo významu události (orchestr byl doplněn o cink, dva pozouny, fagot a dvě clariny) znovu zazněla při pohřbu samotné Alžběty Kristýny roku 1750. Tůma se těšil nemalé přízni i u císařovny Marie Terezie a je možné, že *Miserere in c* vzniklo na její osobní objednávku.

Roman Válek upřesňuje, co bylo na nahrávání Tůmova *Requiem* nejtěžší: „Museli jsme si uvědomit, že natáčíme a rekonstruuje me hudbu, jejímž zvukovým jádrem byly vždy

chrámové varhany. Najít tedy kompromis mezi nástroji *colla parte*, sólisty, a sejmout věrně strukturu *favoriti coro versus tutti*. A to je opravdu velký oříšek.“

Album s nahrávkami Tůmova *Requiem* – *Missa della morte in c* a *Miserere in c* – v podání renomovaného souboru Czech Ensemble Baroque s dirigentem Romanem Válkem a sopranistkami Markétou Böhmovou, Romanou Kružíkovou, altistkami Monikou Jägerovou, Lucií Karafiátovou Netušilovou, tenoristou Jakubem Kubínem a basistou Jiřím M. Procházkou vydává Supraphon 15. října 2021 na CD i v digitálních formátech.

REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon